

Gasten

Ockult romantisk kriminalkomedi i sju scener

av Christian Lanciai (2018)

Personerna:

Laura
Louise
Leif
Bruno
Arnold
En gäst

Scenen är olika sommarvillor vid havet i nutid.

Scen 1. Hemma hos systrarna.

Laura Det är något som inte stämmer. Det verkar nästan sjukt. Nu är hon ute och irrar igen och har hållit på i timmar. Förstår hon inte själv hur oroliga vi måste bli över henne? (*går till telefonen, slår ett nummer, väntar på svar.*)

(*får svar*) Leif? Det är Laura. Nu är hon ute igen. (*paus*) Jo, i timmar. Nej, ingen vet var hon är. (*paus*) Ja tack, Leif. Hon brukar alltid komma tillbaka när du är här. (*lägger på luren*) Han kommer. Tänk att han så troget alltid ställer upp. Vilken annan man som helst hade blivit allergisk mot hennes infall och släppt henne genast.

Louise (*kommer in, men tveksamt, tilltufsad av vinden.*)

Laura (*reser sig glad*) Louise! Du är tillbaka! Du har varit borta i timmar! Vi var så oroliga!

Louise (*lugnt men något frånvarande*) Det behöver ni aldrig vara. Jag är alltid i gott sällskap.

Laura Vad menar du?

Louise Du vet vad jag menar. Han är alltid där.

Laura (*försöker nonchalera hennes svar*) Jag har ringt till Leif. Han kommer.

Louise Du borde inte störa honom i onödan.

Laura Du vet att han är lika orolig för dig som jag.

Louise Det borde ni inte vara. Att ni oroar er för mig upplever jag som pinsamt.

Laura Låt bli att göra oss oroliga då!

Louise Jag måste följa mitt öde, min kallelse och honom.

Laura Det är bara inbillning, Louise!

Louise Det säger du alltid, men han fortsätter ändå att kalla på mig.

Laura Det är sjukt, Louise!

Louise Det kan inte du avgöra. Du hör honom inte.

Laura Han har varit borta i två år!

Louise Det hindrar honom inte från att komma tillbaka.

Laura Han är död, Louise!

Louise Det verkar inte så.

Leif (*kommer in*) Där är ni! Och Louise! Vilken lättnad! Din syster var så orolig!

Louise Jag vet. Och därför besvärar hon dig i onödan.

Leif Du har faktiskt varit borta i timmar.

Louise Jag vet.

Leif Vad gjorde du under dessa timmar? Gick du bara och lyssnade på havet?

Laura Hon tyckte sig höra honom kalla på henne igen.

Louise Det gör han alltid.

Leif Han är död, Louise. Han kommer inte tillbaka.

Louise Vi har gått igenom detta förut. Hans kropp hittades aldrig.

Leif Och därför vill du inte släppa honom, därför plågar du dig själv med hans minne, därför frossar du i din melankoli, därför klamrar du dig fast vid världens fåfångaste hopp. Båten hittades krossad. Han kan inte ha överlevt den stormen. Ingen kan ha överlevt den stormen.

Louise Faktum kvarstår att hans kropp aldrig hittades, och jag tycker mig alltid höra honom kalla på mig när jag går därute och lyssnar på havets dånande bränningar, som om han aldrig kunde skiljas från mig. Och det blir bara tydligare för varje gång. Han är där.

Leif (till Laura) Vad ska vi göra?

Laura Hon gör som hon vill, men jag är bara rädd att hon en dag i sin förvirring ska ge sig ut i böljorna och inte komma tillbaka själv.

Leif Det är jag också rädd för.

Louise Om jag försvinner en dag är det för att äntligen kunna finna honom igen och återförenas med honom.

Leif Det är just det vi är rädda för.

Louise Men ni kan inte hindra mig. Kontakt med de döda är inget brott och ingen sjukdom. Problemet är att han kanske inte är död. Det känns som om han blivit hängande halvvägs mellan livet och döden, som i limbo...

Laura Nu drömmer hon igen.

Leif Det har kommit en främling till byn som verkar mystisk på något sätt. Han sägs vara kunnig inom det ockulta området och kunde kanske ordna seanser eller rentav rådgivning åt Louise.

Louise Vad heter han?

Leif Han heter Bruno. Tror du att du kunde prata med honom?

Louise Jag kunde alltid känna honom på pulsen. Han kanske kunde hjälpa mig till rätta.

Leif Han är kanske just rätt man att kunna göra det, och det vore i så fall en lättnad för oss alla. Det är vad du behöver: någon du kan prata med om dina upplevelser.

Louise Det gör jag gärna.

Laura Ska vi bjuda honom hit, eller ska vi uppsöka honom?

Leif Jag föreslår att jag går med Louise till honom.

Laura Har du träffat honom?

Leif Inte ännu, men jag vill gärna göra det.

Laura Jag skulle också vara nyfiken på honom, i synnerhet om han kan hjälpa Louise.

Leif Då är saken klar. Jag ska ordna saken.

Laura Gå och sov nu, Louise. Det är sent på kvällen, och du har varit uppe länge och varit ute hela dagen.

Louise Det har bara gjort mig gott.

Laura Det syns inte på dig. Du har bara blivit uppjagad igen.

Louise Det är det som gör mig gott. Man kan inte leva om man inte anstränger sig. När jag går därute och låter bränningarna skölja över mina bara fötter är det precis som om han smekte dem genom vattnet. När jag sjunker in med foten i den varma mjuka sanden är det precis som om han ville hålla mig kvar i den och be mig stanna. Det är bara när jag går där och umgås ensam med havet som jag känner mig fri och tillbaka hos honom. Därför dras jag alltid tillbaka och vill helst bara simma ut till honom och aldrig återvända till stranden mera...

Leif Det är bra, Louise. Jag hjälper dig i säng.

Louise Du är alltid så vänlig, Leif.

Leif Jag är rädd om dig. Jag är lika mån om dig som Laura. Vi vill inte förlora dig.

Louise Det är just det saken handlar om. Fastän jag förlorat Harald, jag vet inte hur eller om jag verkligen gjort det, så känns det som om jag aldrig hade förlorat honom, utan som om han bara kommit mig närmare fastän han kanske verkligen är död...

Leif Ett klart fall för Bruno.

Louise Vem är han? Hur ser han ut? Hur gammal är han?

Leif Jag tror han är i vår ålder, varken för ung eller för gammal.

Louise Det vore underbart om han kunde få kontakt med de döda. Då kanske jag kunde komma ännu närmare Harald igen, utan att dras ut mot havet...

Leif Det ska vi arbeta på.

Laura Kom nu, Louise. Du behöver sova.

Louise Det behöver vi alla. *(låter sig ledsagas av systemen och vännen till sitt rum. De går in dit, och efter en stund kommer Laura och Leif ut igen.)*

Laura Vad tror du om saken?

Leif Det är värre än någonsin. Hennes morbida svärmeri drar henne ifrån oss och bort från verkligheten. Jag vet inte om den här Bruno kan hjälpa henne, men jag hoppas verkligen att han inte gör saken värre.

Laura Hur skulle han kunna göra det värre?

Leif Man vet aldrig med dessa ockultister, de flesta är charlataner och lever bara på att lura folk, men man hoppas ju att den man själv råkar ut för skall vara seriös. Men det är de som sagt nästan aldrig.

Laura Det kan vara värt ett försök. Vi har ju ingenting att förlora.

Leif Nej, utom Louise.

Laura Det är det vi inte får göra.

Leif Precis. *(De drar sig tillbaka.)*

Scen 2. Brunos hus.
(Det ringer på dörren.)

Bruno Här kommer de. *(öppnar)* Välkomna! Stig in! Känn er som hemma!

Leif Det är lite svårt när vi kommer i ett så känsligt ärende.

Bruno Var inte rädd, fröken Louise. Det är bara att slappna av.

Louise Har ni hållit på med sånt här länge?

Bruno Hela mitt liv. Jag kan ingenting annat.

Leif Kan ni leva på det?

Bruno Lyckligtvis har jag även andra tillgångar.

Leif Och har ni verkligen erfarenheter tidigare av kontakter med andra sidan?

Bruno Det är den viktigaste delen av all ockultism. Insikten i andra världar, andliga dimensioner och livet bortom döden är själva essensen i all ockultism.

Leif Ursäkta att vi är försiktiga, men det är på mitt ansvar vi är här, och jag känner verkligen ansvar för Louise och vill inte att hon ska bli utsatt för något obehagligt.

Bruno Naturligtvis.

Leif Tyvärr är min personliga erfarenhet av ockultism och mystiker att det är allt bara båg och bedrägeri. Jag har minsann deltagit i seanser och gjort allt för att ge alla möjligheter chansen, men alla seanser jag upplevt bjöd i princip bara på trams. De intresserade ville veta om deras avlidna anhöriga kunde skaffa rätt skonummer på andra sidan, om det regnade där lika mycket som här, om de kom ihåg gamla barndomsminnen som försvunna hopprep och stulna barnvagnar, om de fortfarande led av sina allergier och annat dravel, som om det intressantaste med spöken var om de fortfarande hade materiella intressen...

Bruno Jag förstår precis din skepticism. Det förekommer verkligen mycket sådana trivialiteter på seanser, men de har sin mening. Allt vad de levande anhöriga vill är något tecken på att de avlidna verkligen kan identifieras på andra sidan och hålla kontakt. Genom just små detaljer som skonummer och förlorade barnvagnar kan de avlidna göra sig identifierbara, och det är det som är meningen. Ett reellt tecken till kontakt är allt vad de anhöriga behöver.

Leif Och tror ni att ni kan ge Louise ett sådant tecken på hennes avlidna man?

Bruno Först måste jag få veta något mera. För det första, är han verkligen avliden?

Louise Det är det vi inte vet.

Leif Han omkom i den katastrofala stormen för två år sedan. Hans segelbåt hittades sönderslagen mot klipporna. Ingen kan ha överlevt det skeppsbrottet.

Bruno Men han hittades aldrig?

Leif Nej, liket hittades aldrig.

Bruno Seglade han ut ensam i stormen?

Louise Nej, han hade en gast med sig.

Leif En gast? Det har du aldrig berättat för mig.

Louise Du kom in senare.

Leif Jag ville aldrig gå för djupt in på detaljer då saken var så känslig för dig.

Bruno Hur gick det till? Vad hände?

Louise Det var vackert väder. Ingen kunde misstänka någon storm. Havet var relativt lugnt. Men medan de var ute blåste det plötsligt upp och det var fler än Harald som omkom i den stormen.

Leif Vem var gästen?

Louise En kompanjon.

Leif Från firman?

Louise Ja.

Bruno Vad för firma? Får man fråga?

Louise Min man hade ett eget litet företag, och hans vän Rudolf hjälpte honom med bokföringen.

Bruno Var de tillsammans här på semester?

Louise Ibland. De tog ledigt från alla bekymren.

Bruno Bekymren?

Louise Ja, de hade bekymmer, och de visste inte riktigt hur de skulle tackla dem, så de tog ledigt ibland. De kom ut till kvällen, och då brukade vi alltid ha en liten fest.

Leif Med mycket drickande?

Louise Det kan man nog säga. Ingen av dem hade problem med spriten, men de spottade aldrig i glaset.

Leif Snaps? Vin? Något annat?

Louise Vi brukade ha potatis med sill och snaps och öl, och sedan vin till varmrätten och lite annat till kaffet.

Leif Lite annat?

Louise Avec.

Leif Många glas?

Louise Du vet hur det är. Det ena ger det andra. Vi hade ju en bar.

Leif Vad drack ni?

Louise Cognac. Whisky. Drambuie. Jägermeister. Och lite annat.

Leif Och nästa morgon seglade de ut. Hur tidigt?

Louise Det var ganska sent på förmiddagen.

Bruno Här måste jag ställa en viktig fråga, eftersom vi inte vet säkert att de båda verkligen omkom. Kan de ha haft något motiv till att komma undan sina problem med att fingera sin egen död?

Louise Jag har faktiskt tänkt på den saken. Men jag tror inte på det. Även om de hade bekymmer med bokföringen och finansieringen, så kan det inte ha varit ett tillräckligt motiv till att försvinna.

Bruno Så de lämnade sina affärer i ouppklarat och bekymmersamt skick på kontoret, kom ut hit och söp och festade tillsammans och seglade följande morgon ut med, som man får förmoda, ganska mycket känningar kvar av kvällens festande och överraskades av en helt oförmodad storm, som blev fatal för åtskilliga, och som inte ens väderleken kunnat förutse. Var det så?

Louise Ja, det var väl så det var.

Bruno Och du har i två år svävat i ovisshet om han verkligen är död?

Louise Det märkliga är att han har känts mer levande hela tiden.

Bruno Om han överlevde, varför tror du då han inte har tagit kontakt med dig?

Louise Han kanske försökte men kunde inte.

Bruno Varför skulle han inte ha kunnat?

Louise Jag vet inte.

Leif Pressa henne inte.

Bruno Det är det sista jag vill göra. Men jag bör veta så mycket som möjligt innan jag utsätter er för en seans.

Leif Så ni vill ta er an fallet och ge oss en seans?

Bruno Jag anser att det finns anledning.

Louise Min syster vill gärna också vara med i så fall.

Bruno Hon är välkommen. Var hon med vid tillfället? Är hon äldre eller yngre?

Louise Hon är mycket yngre. Nej, hon var inte med då.

Bruno Det märkligaste tycker jag är, att ni upplever att er man ropar på er från havet och liksom kallar på er. Hör ni verkligen hans röst?

Louise Jag tycker mig höra den i bruset från havet.

Leif I det bruset kan man höra vad som helst om man vill och försöker.

Bruno Jag är benägen att hålla med, då ingenting är så inspirerande som havet med sin överväldigande storhet och kraft.

Leif Precis.

Bruno När vill ni ha er seans?

Louise När det passar.

Leif Gärna så snart som möjligt. Vi vill gärna ha klarhet i det här.

Bruno Vad för sorts klarhet?

Leif All tänkbar klarhet. Är han levande eller död? Vill han Louise något? Och kollegan. Detta ställer saken i ett helt annat ljus, som gör saken ännu dunklare.

Bruno Ni verkar mera angelägen än Louise.

Louise Det är han också. Jag har levat med detta i två år. Nu vill Leif driva på saken.

Bruno Ni skall få er seans. Jag kan inte lova er något tillfredsställande resultat, men vi ska försöka vårt bästa.

Louise Det tackar vi för. Kanske vi kan få veta något.

Bruno Det är i alla fall ett försök i positiv riktning.

Leif Då tackar vi för oss. Kom, Louise.

Bruno Då hörs vi med det snaraste. (*Leif och Louise bryter upp.*)

Ett märkligt fall. Dödsfallet har aldrig bekräftats fastän det bedömts som definitivt. Och hans närmaste man var med ombord. De kan ha seglat ut utan särskilda avsikter, överraskats av stormen, råkat i sjönöd och sett det som en möjlighet att försvinna. Frågan är hur trassliga deras affärer var. Det är ju inte ovanligt med skatter som man inte kan betala och katastrofala bankrutter. Eller också förolyckades de verkligen, och havet lämnar aldrig någon tillbaka som det tar. Nå, om de är på andra sidan med oavslutade affärer i land, så kan jag kanske hjälpa dem att meddela sig.

Scen 3.

(Senare, hemma vid bordet)

Laura Vad tyckte ni om honom?

Leif Svårt att säga, Han gjorde ett belevat intryck och var hur artig och förbindlig som helst, men egentligen var han omöjlig att begripa sig på.

Laura Vad tyckte du, Louise?

Louise Jag vill gärna fortsätta.

Laura Jag hade gärna velat vara med.

Leif Han ställer upp med en seans.

Laura (ivrig) Får jag komma med?

Leif Naturligtvis. Han formligen bad dig.
(*Det ringer på dörren.*)
Vem kan det vara?

Louise Gå och öppna, Laura. (*Laura går och öppnar.*)

Leif Väntar du något besök?

Louise Absolut inte.

Laura (*kommer tillbaka*) Det är doktor Arnold. Skall jag släppa in honom?

Leif Är han nykter?

Laura Jag tror inte det.

Louise Släpp in honom. Han är kanske just den man vi behöver. (*Laura går.*)

Leif Varför tror du det?

Louise Någonting säger mig att han har någonting att komma med.

Arnold (*kommer in med Laura*) Ursäkta att jag tränger mig på, men jag fick den alarmerande nyheten att ni har börjat umgås med den där helbrägdagöraren Bruno.

Leif Vad är det för fel på honom?

Louise Sätt er ner, doktorn. Vi visste inte att han var helbrägdagörare också. Vill ni ha en drink?

Arnold Tack, det skadar aldrig. Han kallar det *healing*. Så ni har inte blivit utsatta för det?

Leif Menar ni att han är en bluff?

Arnold I högsta grad.

Louise Varför tror ni det?

Arnold Jag *vet* det.

Laura Hur vet ni det så säkert?

Arnold Alla sådana är det. Utan undantag.

Leif Ni är väl kategorisk. Vi tänkte ändå ge honom en chans.

Arnold En chans till vad? Till att lura er på pengar?

Louise Till en seans.

Leif Louise sörjer fortfarande sin man och tror sig höra honom i etern.

Arnold Jag fruktade just något sådant. Louise, (*vänder sig direkt till henne,*) ta er samman. Er man har varit död sedan två år. Ingenting kan få honom tillbaka och allra minst ert önsketänkande. Ni måste förstå att det finns ingenting kvar av honom någonstans, vare sig i sinnevärlden, i andevärlden eller i någon annan värld.

Louise Det har ni tjatat om nu i två år, men ni har aldrig lyckats övertyga mig.

Arnold (*vänder sig till Leif*) Leif, ni är ju en förståndig man, varför har ni aldrig lyckats tala förnuft med henne? Vi kan inte hålla på och ha henne så här fnoskig.

Laura Här har ni er drink, doktorn.

Arnold Tack (*sveper den*)

Leif Vet ni något om denne Bruno som vi inte vet?

Arnold Jag vet allt om honom. Han är en notorisk äventyrare. Han har gjort sig omöjlig i alla civiliserade kretsar. Han är en professionell charlatan som varje gång han blir avslöjad och hotad med polisen, fängelse och böter utom rättegång med mera, försvinner, och börjar om från början någon annanstans.

Leif Vad har han gjort?

Arnold Han har mest lurat gamla tanter på pengar.

Leif Det brukar dom göra.

Laura Vi vill ändå ge honom en chans. Jag har inte ens fått träffa honom ännu.

Leif Har ni träffat honom?

Arnold Han har konsekvent undvikit mig, troligen för sitt eget bästa.

Leif Jag förstår.

Louise Jag är ingen gammal tant.

Arnold Han kan lura dig ändå. Tro mig, han kommer att göra det.

Laura Påfyllning?

Arnold Gärna det. (*Hon fyller på hans glas.*)

Louise Förklara er närmare, doktor Arnold. Vad är det för fel på en ockultist som Bruno?

Arnold Det är inget direkt fel på honom. Felet ligger hos alla dem som tror på honom, låter sig duperas av honom och som tar honom på allvar. Han är bara en opportunist som utnyttjar folks svagheter enligt varje hänsynslös affärsmans cyniska grundsats, "Den siste idioten är inte född än."

Louise Vad har ni för bevis på att han är en bedragare?

Arnold Snälla vän, tänk nyktert. Försök se verkligheten. Om man inte är realist måste man bli det, och om man inte blir det frivilligt måste man tvingas bli det, och om ingen tvingar en att bli det måste verkligheten göra det förr eller senare.

Louise Så ni accepterar ingen verklighet utom den materiella?

Arnold Missförstå mig rätt, kära vän. Jag utesluter inga möjligheter, men den konkreta verkligheten med dess materiella begränsningar, som ekonomi, naturliga behov, rådande lagar, både fysiska och civila, är det enda säkra och definitiva. Försöker vi hålla oss till något annat kan vad som helst hända. Jag vet ju hur du ibland under sömnlösa nätter går ut och irrar på stränderna, så att alla som ser dig tror att du kommer att ge dig ut i vågorna för att dränka dig av längtan efter din man, och det är inte sunt, det är inte livsbejakande, det är inte vettigt utan enbart irrationellt. Med sådana griller och ovanor som du faktiskt odlar kan du bara försämra ditt eget tillstånd.

Louise Menar ni att jag är sjuk?

Arnold Inte ännu. Men ni har vandrat på avgrundens rand i två år, och symptomen har aldrig upphört. Det är främst er omgivning som blir lidande därav genom att den måste bekymra sig för er.

Louise Jag har alltid bett dem låta bli.

Arnold Kärleken kan aldrig upphöra att oro sig för den som den älskar. Annars vore den inte kärlek.

Laura Påfyllning, doktorn?

Arnold Tack, gärna. (*Hon fyller på.*) Ni är inte fysiskt sjuk, Louise, och psykiska sjukdomar är inte mitt område, men jag kan med säkerhet påstå att ni inte är psykiskt sjuk heller. Men jag vill inte heller att ni skall bli det.

Louise Ni vill mig bara väl.

Arnold Naturligtvis. Annars vore jag inte läkare. (*sveper drinken*) Tack, nu måste jag gå. Då är jag bekant med situationen.

Leif Kom tillbaka när som helst, doktorn.

Arnold Tack, gärna. Och jag vill gärna veta hur det går med den där seansen. Jag hoppas bara ni överlever.

Leif Det hoppas vi också.

Arnold Tack och adjö. (*bryter hastigt upp och försvinner*)

Louise Vad tycker du om honom, Leif, jämförd med Bruno?

Leif Jag finner båda två lika tvetydiga.

Laura Det vore intressant att se honom tillsammans med Bruno. Bara de inte ryker ihop.

Leif Ja, det vore intressant. Kom, Louise. Det är dags för din middagslur. (*går ut med henne*)

Laura Jag ser fram emot den där seansen. Det där om att "vad som helst kan hända" verkar spännande.

Scen 4. Seansen.

Bruno Det ska nog gå bra, det här. Allt är klappat och klart. Ingenting kan gå fel, om de bara håller sig på mattan, inte blir upprörda och inte bryter kontakten. Då kan allting gå fel. Utan ordning fungerar det aldrig. (*Det ringer.*) Nu kommer de. (*går och öppnar*) Välkomna! Allt är förberett.

Laura Vi har inte träffats. Jag har länge sett fram emot den här stunden.

Bruno Desto mera välkommen skall du vara, ...?

Laura Laura, Louises syster.

Bruno Jag visste väl det. Så bra att du också kunde komma, Leif. Då är vi två herrar och två damer. Det hjälper balansen.

Leif Så kan jag samtidigt bevaka vad du egentligen håller på med.

Bruno Jag försäkrar dig, att ingenting kan hända. Allt ni behöver göra är att slappna av. Vi går väl till verket genast?

Louise Gärna.

Bruno Sätt er här vid det lilla runda bordet. Fatta varandras händer, och det viktigaste av allt är att vi inte släpper taget.

Laura Kommer du att släcka belysningen?

Bruno Vill ni ha det tätt?

Leif Det spelar ingen roll. Vad säger du, Louise? Det är dig det gäller, så det är du som får bestämma.

Louise Jag ser gärna att det är släckt.

Bruno Då släcker vi. (*släcker belysningen och tar själv plats vid bordet, fattar Louises och Leifs händer.*) Koncentrera er nu, ta det lugnt och slappna av. Tänk inte på någonting särskilt, utan bara var närvarande.

Laura Jag tittar på kristallkulan i mitten.

Bruno Det är meningen. Det är bra om ni alla gör det. Så fokuseras allas uppmärksamhet på en punkt.

Leif (*till Laura och Louise*) Har ni varit med om seanser förut?

Louise Nej.

Laura Jag har bara hört talas om dem men alltid funnit dem spännande.

Bruno De behöver inte alls vara spännande. Tvärtom kan de ibland förefalla väldigt banala och triviala.

Leif Någon ande kan dyka upp och undra vem som lagt undan hans tofflor.

Bruno Riktigt så illa behöver det inte vara, men det kan komma upp verkliga konkreta frågor. Delvis därför vill jag därför inleda vår lilla seans med att komplettera mina upplysningar. Observera, att vi har kopplat kretsen och är nu alla förenade i en kedja, som inte får brytas. Vad ni än gör, så släpp inte taget.

Leif Lita på oss.

Bruno Då måste jag först och främst få veta mera om vad saken gäller. Din man försvann alltså in en storm i sin segelbåt för två år sedan, Louise.

Louise Ja.

Bruno Och har sedan dess ständigt gjort sig påmind genom försök till telepatisk kontakt med dig. Är det riktigt uppfattat, Louise?

Louise Det är precis så jag själv har uppfattat det.

Bruno Och ingen vet säkert att han verkligen förolyckades?

Leif Då kroppen aldrig hittades men segelbåten desto mer havererad fanns det bara en slutsats att dra.

Bruno Men jag har förstått att han inte var ensam i båten. Det var alltså två som förolyckades, om Harald förolyckades. Vem var den andre?

Louise Hans kompanjon.

Bruno Vem var hans kompanjon?

Louise Jag vet inte.

Leif (förvånad) Vet du inte?

Louise Jag träffade honom aldrig.

Leif Men du sade ju att Rudolf var med honom i den där båten, att de hade supit till kvällen innan, att ni var tillsammans hela kvällen, och att den där Rudolf sedan följde med honom ut.

Louise Det var inte den gången. Jag blandade ihop det. Det var ju två år sen. Rudolf var en van seglare, och med honom hade Harald aldrig gått i kvav. Det vet jag säkert. Nej, det var den där andre, som jag aldrig fick träffa...

Leif Hur vet du det, om du vet så säkert att det inte var Rudolf?

Louise Rudolf var inte alls med den gången. Det var en annan gång. Den kvällen var Harald ensam, men han talade hela tiden om att han måste träffa sin kompanjon, men det var inte Rudolf. Jag kommer ihåg det nu. Vårt förra besök här har tvingat mig att tänka efter och friska upp mitt minne. Rudolf var alltid med honom. Den andre såg jag aldrig. Rudolf var försvunnen då.

Leif Försvunnen?

Louise Han försvann när Harald fick skatteproblem. Jag tror han försvann med större delen av kassan.

Laura Det var den stora katastrofen. Harald kom aldrig över det och blev aldrig sig lik igen. Han kunde aldrig tro det om sin närmaste man. Därför måste han skaffa sig en annan.

Leif Och den andre fick du alltså aldrig träffa. Hur vet du då att han var med Harald i båten?

Louise Harald sade att han väntade på honom nere i båten.

Leif Och du fick aldrig träffa honom?

Louise Nej.

Leif Hur vet du då att han var hans kompanjon?

Louise Han talade alltid om sin sista partner.

Bruno Vi tycks stå inför ett nytt mysterium. Har ni inte talat om detta tidigare?

Leif Nej, vi har alltid bara talat om Harald. Hon var ju gift med honom och inte med kompanjonen, som egentligen aldrig kommit på tal.

Bruno Vad var det egentligen för affärer de sysslade med?

Louise Jag vet inte.

Leif (häpen) Vad menar du?

Louise Han ville aldrig berätta närmare om det. Han ville alltid hålla arbetet utanför hemmet.

Bruno Det är det många som gör. Men du vet alltså inte vad det var för verksamhet din man höll på med?

Louise Det var en lönsam verksamhet.

Bruno Men något gick snett.

Louise Det uppstod problem.

Bruno Vad var det för problem?

Louise Det var någonting med skatterna. Det uppstod en enorm restskatt som de inte kunde betala.

Bruno Var det det enda bekymret efter att Rudolf hoppat av?

Louise Så vitt jag vet.

Laura De drev någon sorts nattklubb.

Leif Det vet du, Laura?

Laura Jag lyssnade ibland på Haralds telefonsamtal. Det var inte meningen. Jag bara råkade höra ett och annat.

Leif Vad vet du mera?

(Plötslig åska utanför. Blixtar och dånande störtregn.)

Det tycks bli likadant väder som den där gången.

Louise Ja, det är skrämmande identiskt.

Bruno Men nu är ingen ute i någon båt. Vad är det mera som ni inte talat om för mig?

Louise Är det här ett förhör?

Bruno Inte alls, men alla dessa nya förbryllande uppgifter ställer saken i ett helt annat läge, och nu måste vi rätta ut alla frågetecken som kan rätas ut innan vi fortsätter med avancerade försök att tränga ut i andevärlden.

Louise Jag vet ingenting mer.

Leif Vet du något mer, Laura?

Laura Harald var väldigt förtegen om sin verksamhet. Han ville aldrig berätta något. Han sade bara, "var nöjda med att jag gör tillräckliga förtjänster så att vi alla kan leva gott på dem och behålla huset." Det var vad han sade varje gång Louise försökte få fram något.

Louise Ja, det var vad han sade.

Bruno Kan verksamheten ha omfattat skumma affärer?

Louise Som vad då?

Bruno Laura nämnde något om en nattklubb.

Laura Det var flera nattklubbar. Det var nog en rörelse.

Leif Varför har ni aldrig berättat detta för polisen?

Louise Frågan kom inte upp. Det var viktigare att avgöra om han var död eller inte, i synnerhet som man aldrig kunde komma till full klarhet i den frågan.

Bruno Jag är ledsen, mina vänner, men här hopar sig nu så mycket mysterier att det är omöjligt att komma någon vart med seansen. Vi måste helt enkelt bena ut vad saken egentligen gäller först.

Leif Jag förstår dig, Bruno. Vi vet nu inte bara om han är död eller inte, utan dessutom vet vi inte vad han egentligen gjorde. Och framför allt har vi ingen aning om vem han hade med sig i båten.

Bruno Fick ni verkligen aldrig träffa honom, den andre, den sista partnern?

Louise Nej, vi fick aldrig se honom. Harald bara pratade om honom ibland, men jag undrade ibland om han inte bara hittade på. Jag tvivlade ofta på om han verkligen fanns. Rudolf fanns ju, men honom ville Harald aldrig mera tala om efter att han försvunnit. Den andre partnern var hans sista hopp.

Laura Jag tvivlade också på att det fanns någon mera partner efter att Rudolf gett sig av. Vi såg ju bara Harald, så det var bara honom vi kunde bry oss om.

Bruno Jag föreslår att vi ajournerar seansen.

Leif Ska vi bryta cirkeln?

Bruno Det är lika bra. Jag beklagar. (*Cirkel bryts, och Bruno stiger upp och tänder belysningen.*)

Leif Vad händer nu?

Louise Jag är ledsen om jag har gjort er besvikna.

Bruno Det är inte du, Louise. Du är den mest oskyldiga, och du verkar vara ett offer för en stor förvirring och ovisshet som enbart orsakats av din man, som kanske inte själv visste vad han var ute på för äventyr.

Louise Jag vet bara att han var mycket bekymrad de sista dagarna.

Leif Jag tror vi får prata med doktorn om det här. Han kanske visste något om kompanjonen.

Bruno Duktorn? Vilken doktor?

Leif Doktor Arnold. Känner du honom inte?

Bruno Han har aldrig velat träffa mig. Han ser mig nog som en kvacksalvare, men det är han själv som skriver ut giftiga mediciner och droger åt folk.

Leif Ni borde absolut sammanföras för att reda ut ömsesidiga missförstånd och onödiga fördomar.

Louise Kom, Laura. Vi går hem. Vi får fortsätta en annan dag. Det här ledde inte till någonting annat än bara en komplicerad av hela saken.

Leif Jag följer er. Har vi paraplyer?

Bruno Jag lånar er gärna. Det regnar för fullt fortfarande.

Louise Men åskan har gått över. Alltid något.

Leif Det var nog bara ett mycket tillfälligt oväder. Det verkar redan gå över.

Bruno Kom väl hem. Vi hörs väl igen med det snaraste.

Leif Ja, det behövs tydligen åtskilliga utredningar här.

Laura Kom nu så går vi. (*De tre ger sig iväg.*)

Bruno Det var en oväntad vändning. De vet varken om han verkligen förolyckades, vem gästen var i båten eller om det förekom någon gäst över huvud taget. Metafysiken kan inte hjälpa oss här. Den är helt satt ur spel och blockerad av okända praktiska omständigheter.

Scen 5. Hos doktorn.

Ett ganska stökigt hem, mycket papper och böcker, men hemtrevligt.

(*Det ringer.*)

Arnold (kommer in) Jag hoppas det äntligen är den där advokaten. (*öppnar*) (*hjärtligt*) Välkommen! Jag hoppades just det skulle vara du. Hur gick det med seansen?

Leif Den rann ut i stöpet.

Arnold Vad hände?

Leif Det uppstod för många oklarheter. Ockultisten ville ha klarhet i hur det egentligen stod till, och då hopade mysterierna sig och gjorde all metafysik omöjlig.

Arnold Så intressant.

Leif Det hade du inte väntat dig.

Arnold Jag trodde ärligt talat det aldrig skulle bli något av seansen. Du vet att jag inte tror på sådant. Det var dödfött från början.

Leif Det är därför jag kommer till dig. Bruno kunde inte få någon klarhet i vad som egentligen hänt, då egentligen systrarna inte visste någonting. Visste du att hennes man hade en gäst med ombord när han försvann?

Arnold Nej. Det hade han inte.

Leif Det vet du så säkert?

Arnold Inbillade sig systrarna att han inte var ensam när han gick under?

Leif Båda systrarna talade om att han hade en partner, och de var nästan säkra på att partnern följt med Harald ut.

Arnold Glöm det.

Leif Hade han ingen partner?

Arnold Det kan väl hända att han hade någon affärskompanjon, men någon sådan följde då aldrig med honom ut och segla.

Leif Du menar att han alltid seglade ensam?

Arnold Ja. Det var därför han seglade. Han ville segla ensam.

Leif Vad vet du mera?

Arnold Jag vet ingenting mera.

Leif Ingen har varit säkrare än du på att han gick under den där kvällen, och ändå kunde hans död aldrig verifieras.

Arnold Havet lämnar aldrig tillbaka sina döda. Man har inte hittat Virginia Woolf ännu. Han kan inte ha överlevt. Båten var sönderhackad till splintved av klipporna, som hamrat sönder den, och de klipporna kan han inte ha klarat sig i land på så som det stormade den kvällen. Stackars Louise har fått det för sig att han kanske ännu lever och längtar efter henne, och därför inbillar hon sig att han ropar till henne från havet, så att hon vill gå ut och dränka sig bara för att göra honom sällskap. Det är en sjuklig fix idé hos henne, ingenting annat. Det är fullkomligt omöjligt att han kan ha klarat sig.

Leif Du är väldigt kategorisk beträffande detta. Men du kan inte avfärda mysteriet med gästen utan vidare.

Arnold Kom han och besökte er under seansen och bekräftade att han hade existerat?

Leif Driv inte med mig. Det blev ingen seans. Det blev bara ett meningslöst förhör som inte ledde till någonting.

Arnold Då är det väl lika bra att lägga ner fallet.

Leif Men Louise är inte tillfredsställd, och hon kommer att fortsätta gå ut och irra på stränderna om nätterna när det blåser och havet stormar och längta efter att få kunna höra sin älskades röst genom bruset...

Arnold Vad föreslår du? Ett vårdintyg? Psykiatrisk hantering?

Leif Det är fullständigt uteslutet naturligtvis, men jag känner själv att här är ett mysterium som inte är löst och som kräver en förklaring.

Arnold Den enda naturliga förklaringen är att han måste ha förlit sig och ensam och att Louise aldrig kunnat acceptera detta. Det får hon stå för.

Leif Ja, det trodde jag också, jag godtog också den förklaringen som summan av hela historien, men så dök den här gästen upp.

Arnold Det fanns ingen gäst. Det är inbillning det också.

Leif Och det påstår du lika tvärsäkert som att Harald är död, och ändå medger du att det kan ha förekommit en kompanjon. Det känns nästan som att du döljer något.

Arnold Jag har tystnadsplikt. En whisky?

Leif Du tycks behöva en själv. Då håller jag dig sällskap.

Arnold (slår upp två glas) Vad mera kom upp under seansen?

Leif Att Haralds affärer tydligen varit trassliga. Vet du något om hans affärer?

Arnold Jag är inte affärsman. Jag intresserade mig inte för hans affärer.

Leif Laura undslapp sig att han drivit någon sorts nattklubbsrörelse. Bruno frågade genast om det förekommit kriminell hantering. Tydligt hade Harald problem med skatterna.

Arnold Ja, det hade han. Liksom så många andra kunde han inte betala sina skatter.

Leif Var det mycket pengar?

Arnold Jag vet bara att han hade skatteproblem.

Leif Du vet mera.

Arnold Försök inte.

Leif Du döljer något.

Arnold Pressa mig inte.

Leif Du medgav själv att du hade tystnadsplikt. Alltså visste du något.

Arnold Jag borde inte ha gett dig den där whiskyn.

Leif För sent nu. Till saken.

Arnold Du fiskar i en vattenpöl. Jag har ingenting att komma med.

Leif Men jag känner stanken. Här är en hund begraven.

Arnold Gräv då efter döda hundar och fiska inte efter döda fiskar.

Leif (ger upp) Nåväl, Arnold. Jag ska lämna dig i fred för i kväll. Men varför har du aldrig velat träffa den där ockultisten?

Arnold Det vet du. Jag tror inte på sådant. Alla ockultister är bedragare, och om de inte är det medvetet så bedrar de sig själva.

Leif Du borde åtminstone ge honom en chans.

Arnold Jag tror inte han vill träffa mig. Jag skulle bara avslöja honom.

Leif Han har ingenting emot att träffa dig. Ni kunde åtminstone utbyta tankar tillsammans.

Arnold Blir det någon ny seans?

Leif Det blir det alldeles säkert, eftersom den första misslyckades. Vill du vara med?

Arnold Eftersom jag är deras familjeläkare bör jag bevaka vad som pågår. Ja, jag är villig att utsätta mig för hans tafatta manipulationsförsök.

Leif Bra. Det kommer att glädja systrarna.

Arnold En till innan du går?

Leif Jag tackar. Drick inte för mycket själv.

Arnold Jag kan aldrig dricka för mycket själv. *(häller upp på nytt till dem båda)*

Scen 6. Hemma.

Laura Jag har alltid betraktat doktor Arnold som skum. Han dricker för mycket.

Louise Leif är hos honom nu.

Laura Tror du han får veta något mera?

Louise Om det är någon som vet något mera så är det doktorn, men han talar aldrig om det.

Laura Nej, han är skum. *(bullen intill)*

Louise Jag tror det är Leif som kommer tillbaka.

Laura Tror du han är full?

Louise Doktorn har säkert bjudit honom på någonting.

Leif (kommer in, något påstruken) God afton, mina damer.

Laura Fick du veta någonting?

Leif Massor. Jag fick doktorn att ställa upp på en seans hos Bruno.

Louise Tror du Bruno går med på det?

Leif Varför skulle han inte gå med på det?

Louise Bruno är rädd för doktorn.

Leif I så fall har han skäl till att vara det. I så fall blir det ännu viktigare med en seans med dem båda.

Laura Vad fick du veta?

Leif Jag fick veta att doktorn vet allt, men han vill inte tala om något. Han har tystnadsplikt.

Louise Du är berusad.

Leif Doktorn dricker bara den bästa tänkbara whisky och bjuder på den.

Laura Han vill väl smörja sina patienter.

Louise Tala inte nedsättande om doktorn, Laura. Han har hjälpt oss med mycket. *(till Leif)* Fick du veta något konkret?

Leif Jag fick det bekräftat att Harald hade problem med skatterna.

Louise Det var ingen nyhet. Han hade alltid problem med skatterna. Han vände sig till doktorn och bad honom hjälpa honom att finna något säkert skatteparadis där han kunde komma undan sina skatter och de skatter han inte ville betala.

Leif Hjälpte honom doktorn med det?

Louise Jag vet inte.

Leif Tydligen inte tillräckligt, eftersom han förblev bekymrad och försvann.

Laura Fick du veta något om gästen?

Leif Doktorn förnekade att det fanns någon gäst.

Louise Hur visste han det så säkert?

Leif Det undrade jag också. Det frågade jag honom. Han undvek frågan.

Laura Tror du han döljer något?

Leif Det gör han säkert.

Louise Vad?

Leif Jag tror att han visste allt om gästen och därför hade all anledning att dölja allt om saken. Har du ingen aning om vem gästen och kompanjonen kan ha varit?

Louise Inte den blekaste aning. Harald ville aldrig ta hem honom och helst inte ens tala om honom. Han dök upp efter Rudolfs avhopp, och Harald var alltid förtegen om honom och gjorde ett mysterium av honom.

Leif Vad hade de för skumma affärer ihop egentligen?

Laura Det har jag alltid undrat själv. Jag har spekulerat om allt möjligt. De hade ju en nattklubb om inte flera. Där förekom säkert både det ena och det andra.

Leif Som vad?

Laura Det vet väl du som är karl. Vad är nattklubbar mest kända för om inte droger och prostitution?

Louise Laura!

Laura Det är sant, eller hur? (*frågar Leif*)

Leif Fråga inte mig.

Laura Spela inte oskyldig! Ingen karl är oskyldig.

Louise Laura!

Leif Jag tror vi är klara för idag. Låt oss se fram emot morgondagen och en ny spännande seans med både den hemlighetsfulle Bruno och den ännu mer hemlighetsfulle doktor Arnold.

Laura Den kanske bara spårar ur igen som den förra.

Leif Den förra spårade ur därför att det kom upp en massa nya spännande uppgifter som ingen hade någon aning om. Om det händer igen så är det det bästa som kan hända.

Louise Gå och lägg dig, Leif.

Leif Jo tack.

Laura Sov gott.

Leif Tack detsamma. (*går ut, något rund under fötterna*)

Laura Vad tror du han fick veta egentligen?

Louise Jag tror inte att han fick veta någonting. Doktorn har aldrig avslöjat något om sina patienter, i synnerhet inte om de är döda.

Laura Men Harald kanske inte är död.

Louise Du sa det.

Scen 7. Hos Bruno.

Leif (har kommit in med Arnold) Jag fick med mig doktor Arnold.

Bruno Så trevligt.

Arnold Försök inte!

Bruno Vad menar ni?

Arnold Ni tycker inte alls det är trevligt att se mig här, lika litet som jag kommer hit självmant.

Bruno Ni behagar skämta.

Arnold Nej. Jag behagar säga som det är. Ni är en bluff.

Bruno Och det vet ni direkt utan att ha träffat mig förut?

Arnold Jag vet allt om er. Hela ert liv är bara bedrägerier.

Bruno (till Leif) Han har tydligen fått sig ett glas för mycket redan innan han kom hit.

Arnold Den som dricker talar sanning. Det finns inga värre bedragare och lögnare än nykterister.

Bruno (ignorerar honom) Och var är damerna?

Leif De kommer. (*De hörs komma.*) Jag tror de är här nu.

Bruno (öppnar för dem) Välkomna! Det var bara ni som fattades.

Louise Jag ser att doktor Arnold vågat sig hit trots allt.
Arnold Med livet som insats.
Laura Ni verkar inte särskild nöjd över att vara här.
Arnold Jag väntar mig bara det värsta.
Bruno Och vad kan vara det värsta?
Arnold Allt vad era hokus-pokus-konster kan bjuda på, som astrologi, tarot, kaffesumpspådomar och seanser med arrangerade spöken.
Bruno Ni har fördomar.
Arnold Nej, jag har erfarenhet.
Bruno Ändå är ni så pass tolerant att ni har gått med på att ge mig en chans.
Arnold Jag tar för givet att ni kommer att sumpas den.
Leif Låt oss vara vänliga nu och försöka samarbeta. Hur vill ni ha det, Bruno? Vill ni ha seansen genast?
Bruno Det beror på er.
Arnold Jag tror Louise vill ha den undanstökad genast.
Louise Gärna det, för senast kom den ju av sig genom att vi bara pratade.
Laura Ändå satt vi vid bordet med händerna obrutet länkade så länge seansen varade.
Louise Det var ingen seans.
Laura Vi försökte i alla fall.
Arnold Vad föreslår ni själv, ni som är experten? Seans med andehämtning genast, eller skall vi börja med att spå i kort och kaffesump, eller ni vill kanske lägga en tarot för att åkalla djävulen och se vem som först skall dö och när?
Bruno Doktorn försöker vara rolig.
Laura Han är rolig.
Louise Det tycker nog inte alla.
Leif Själv skulle jag föredra att vi först av allt angriper den viktigaste frågan, nu när också doktorn är här som kanske är den som vet mest om saken.
Louise Vilken är den viktigaste frågan?
Leif Frågan om Haralds medarbetare, som kan ha varit med honom i hans sista stund som gast ombord på båten, vilket doktorn av någon anledning förnekar.
Arnold Han var ensam.
Louise Men Harald hade en kompanjon.
Arnold I så fall följde han inte med Harald ut och segla.
Leif Hur vet du det så säkert?
Arnold Jag ska berätta allt vad jag vet. Harald kom till mig med sina bekymmer, för det var ingen annan som kunde hjälpa honom med dem.
Leif Vad var bekymren?
Arnold Ekonomin på grund av skatterna. Harald hade gjort stora satsningar och därvidlag använt nästan alla sina fonder utan att vara medveten om att de är skattepliktiga. Skatten kommer först när man använder upp dem. Då kommer det skatt på den vinst man gjorde så länge fonderna var orörda, som en våt filt och den mest oangenäma tänkbara överraskning. Harald kände sig lurad och ruinerad. Han

hade förlorat alla sina marginaler och var plötsligt ekonomiskt handikappad. Det hade han aldrig varit förut. Han var helt desperat. "Doktorn, du om någon måste veta om något sätt hur jag kan komma undan dessa skatter. Jag gör vad som helst bara jag blir av med dem." Han var helt förlorad och förstörd.

Leif Kunde du hjälpa honom?

Arnold Jag kunde bara ge honom det enda råd som var möjligt. Han kunde bara slippa skatterna med att dö.

Leif Rekommenderade du självmord?

Arnold Nej, det gjorde jag inte.

Leif Men efter det rådet seglade han bort sig i stormen?

Arnold Det var inte avsiktligt. Ingen var mindre självmordsbenägen än Harald. Tvärtom. Han ville leva till maximum till vilket pris som helst, och enda hindret för hans liv var skatterna.

Leif Du menar alltså att han verkligen omkom genom en olyckshändelse.

Arnold Det är den enda slutsats någon utredning kunnat komma fram till.

Bruno Och varför är då Louise så säker på att han lever, varför känner hon att han kallar på henne varje natt, varför går hon dagligen ner till havet i en längtan efter honom som nästan infrias då hon känner hans närhet i havets dånande brus, och varför går aldrig denna visshet om Haralds närhet över?

Arnold Änkor brukar fungera på det sättet.

Bruno Nej, Arnold, du kan inte sopa fenomenet under mattan med schabloner och plumpa truismer. Vi är här för att lösa problemet med hur det egentligen är med Harald som aldrig riktigt har kunnat säkerställas som död.

Arnold Om du är riktigt skicklig kanske du kan få honom att träda in genom dörren just när vi sitter som mest gastkramade runt ditt seansbord i mörkret.

Louise Det är inte roligt, Arnold.

Laura Nej, men det är spännande, i synnerhet om det verkligen skulle hända.

Leif Ska vi försöka?

Louise Varför inte. Det börjar väl bli dags. Vi vill inte prata bort den här seanskvällen också.

Bruno Kom då, du också, Arnold. Försök samarbeta utan spydiga kommentarer.

Arnold Jag lovar att inte sabotera något.

Bruno Då är vi klara. (*De ordnar sig.*) Fatta era händer. (*släcker belysningen.*) Släpp aldrig greppet. Vad som än händer, så håll kontakten med kedjan. Den får inte brytas. (*sätter sig med de andra.*) Då är vi klara.

Arnold Jag föreslår att du går på saken direkt, så vi får det undanstökat.

Bruno Vad menar du?

Arnold Åkalla Harald direkt, utan krumbukter.

Bruno Vi måste åtminstone få koncentrera oss först. Nåväl, jag känner att vi kan börja ägna oss åt andarna. Harald. Är du där? Är du levande eller död?

(*tystnad*)

Arnold Hur tror du han skulle kunna svara på en sådan fråga, när han är död?

Bruno Tyst! Du lovade att inte sabotera.

Arnold Jag saboterar inte. Jag bara konstaterar.

Leif Håll käften nu, Arnold.

Arnold Jag tror vi alla skulle fungera bättre som medier om vi fick oss en whisky.

Leif Håll käften!

Bruno Bryt inte cirkeln!

Arnold Försök igen, Bruno. Ropa högre. Han kanske sover och behöver väckas. Han är kanske lomhörd efter så lång tid på havets botten.

Leif Håll käften!

Arnold Du upprepar dig.

Louise Försök nu vara en smula seriösa och koncentrera er. Det här är ju ändå ingen barnkammare.

Arnold Inte? Vad gör vi här då om inte leker med spöken?

Leif Nu håller du käft, Arnold, eller också bryter jag cirkeln!

Bruno Nej, bryt inte cirkeln!

Arnold Åkalla anden igen, Bruno. Han är åtminstone tyst tillräckligt.

Bruno (försöker igen) Är du där, Harald? Här är två damer som undrar var du är och vill ha kontakt med dig. De vet att du inte är död, men samtidigt är du dödförklarad. Hur är det egentligen? Kan du svara? Din änka går dagligen och nattligen till stranden och åkallar dig. Du måste meddela dig på något sätt. *(Det blåser upp.)*

Arnold Jag tror vindmaskinen har satt i gång igen. Den kanske förebådar någon spektakulär entré.

Louise Precis så här började det plötsligt blåsa när Harald var ute med båten.

Laura Jag känner igen den här vinden. Det är Haralds vind. Jag kan förstå att du känner att han talar genom vinden, Louise.

Louise Äntligen någon som förstår mig. Han är inte död.

Arnold Jo, han är död. Försök inte.

Leif Lämna damerna i fred med deras försök till åkallan, Arnold.

Arnold Jag är törstig. Då är det svårt att lämna andra i fred.

Bruno Harald, är du där? Din änka söker dig, och hennes syster söker dig med henne. Du måste meddela dig på något sätt. Ge oss åtminstone ett tecken på att du är död, om du är död. Annars måste vi acceptera att vi aldrig kan bli av med dig som levande eller som död. *(Plötsligt blåser dörrarna till terrassen upp genom en stormvind, och blåsten ylar in. Samtidigt kommer någon in, men man ser bara skuggan.)*

Leif Vi är inte ensamma.

Arnold Nej, någon har gjort intrång. Säg inte att det är den där förrymda internen från sinnessjukhuset.

Gästen Jaså, det är här ni är.

Bruno (bryter kedjan genast och tänder belysningen. Strängt:) Vem är du?

Gästen Ursäkta att jag skrämde er. Stirra inte så på mig. Ni vet ju alla vem jag är. *(till Arnold)* Jag beklagar, doktorn, men jag kunde inte hålla på så här längre.

Louise (störtar upp och i hans famn) Harald! Jag visste att du inte var död! *(kramar honom)*

Harald Men jag är död, åtminstone dödförklarad, åtminstone officiellt.

Arnold (strängt) Förstår du vad du har gjort?

Harald Ja. Jag har förstört hela showen. Nu kommer jag inte undan längre.

Arnold Genom att komma tillbaka från de döda förstör du ditt eget liv.

Harald Jag vet, men det var inget liv. Det är inget kul att vara levande död i längden.

Leif Kan någon förklara vad som egentligen pågår här egentligen?

Arnold Kortena på bordet. Spelet är över. Det är dags att syna det plågsamma resultatet. Ja, jag kan förklara allt, om Harald tillåter.

Harald Du kan det säkert bättre än jag.

Arnold Mitt råd till Harald var att fingera sin egen död, då han som officiellt dödförklarad skulle bli lämnad i fred av skattemyndigheterna. Det var enda utvägen, och Harald gick med på det och såg till och med fram emot det. Allt var noggrant planerat. Han skulle försvinna till Irland och aldrig komma tillbaka, och där är skattemyndigheterna inte alls som här. Han försvann till Irland och skapade sig ett nytt liv där under ett nytt namn med ny identitet, men tydligen var denna frälsning för god för honom, så han måste spräcka den lyckliga drömmen och självantaga beget sig ner i helvetet igen. Du har förrått dig själv, Harald. Nu är du förlorad.

Harald Jag vet.

Louise Måste han vara det? Kan vi inte gömma honom? Han förblir ju ändå officiellt dödförklarad. Han kan ta på sig lösmustasch och lösskäggs och färga håret och skaffa ny frisyrr och missledande glasögon. Han kan vara en permanent gäst.

Leif Det skulle aldrig fungera. Han skulle bli igenkänd förr eller senare. Du glömmer, Louise, att jag är advokat. Man slipper inte lagen, i synnerhet inte när sanningen blivit uppenbar.

Louise Men det måste gå på något sätt.

Arnold Du kan försvinna igen, Harald.

Harald Nej, jag vill stanna här. Jag vill vara hemma. Jag vill inte vara någon bedragare längre. Jag vill inte överge Louise en gång till och tortera henne med att varken vara död eller levande.

Arnold Som du vill. Men då får du ta konsekvenserna. Leif?

Leif Jag kan se vad jag kan göra, men det är inte mycket. Fallet är ju en aning ovanligt och komplicerat. En död skall helst inte komma tillbaka.

Harald Men nu är jag tillbaka.

Laura Louise, du fick väl ut en ganska stor livförsäkring? Vi behöver inga pengar. Vi kan försörja Harald. Han kan glömma sina skatter och skulder och vara penningfri och inkomstfri och leva på oss och vara en annan. Du får helt enkelt vara en annan, Harald.

Harald Vem då?

Laura Vem som helst.

Arnold Ja, det är nog någon sådan lösning vi får försöka arbeta oss fram till, förutsatt att advokaten här går med på det?

Leif Liksom ni, doktor Arnold, kan jag alltid skylla på tystnadsplikt.

Arnold Så ska det låta. Vi bor ju långt ute på landet fjärran från vimlets yra, så vem skulle bry sig? Jag bedömer prognosen som lovande.

Bruno Jag måste säga att min seans återigen tog en högst oväntad men kanske rentav positiv vändning.

Arnold Ja, Bruno, fortsätt du bara med dina seanser. De blir bättre varje gång.

Leif Då tror jag vi alla är överens om vårt nödtvungna men positiva och konstruktiva bedrägeri. Och vi håller väl alla käften?

Arnold Det är bara att hålla masken, som jag gjort under två hela år.

Louise Vi får följa ert exempel, doktorn, och lära oss av er.

Laura Vi har ett problem kvar att lösa.

Alla Vad då?

Laura Nu när Harald faktiskt är här och frisk och kry och levande så kanske vi äntligen kan få veta vem den där mystiske gästen och kompanjonen var, som doktorn hela tiden har förnekat.

Harald (menande till Arnold) Laura vill veta vem min kompanjon var, doktorn.

Leif Det vill vi alla.

Harald (som förut) Kan jag avslöja det?

Arnold Den kompanjonen är fortfarande din kompanjon, Harald. Han har aldrig förrått dig förrän du gjorde det själv. Han lever fortfarande väl på din whisky från dina nattklubbar. *(Alla begrundar detta.)*

Bruno (efter en stund) Efter detta slutliga avslöjande kanske vi alla kunde må bra av en liten whisky? Tillåter ni att jag öppnar baren?

Leif Bifalles!

(Alla reser sig nöjda och börjar ägna sig åt mer flytande väsentligheter än andeskåderi.)

Göteborg 29 juli 2018